

Foaie de duminică

Anul IV nr. 40 (143)

05 Octombrie 2014

Duminica a 19-a după Rusalii

(Predica de pe munte –
Iubirea vrăjmașilor)

Parohia Mărțișor

2014 - Anul omagial al Sfinților Martiri Brâncoveni

„Și precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea; Și dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei. Și dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii același lucru fac. Și dacă dați împrumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți nimic în schimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.” (Ev. Luca 6, 31-36)

Când vorbim despre Hristos de cele mai multe ori ne referim la relația dintre El și Tatăl, adică la faptul că este Fiul lui Dumnezeu. În același timp însă, El însuși mărturisește că este și Fiul omului. Și nu cred că aceasta are legătură numai cu nașterea Lui din pântecul Sfintei Fecioare, ci că **vrea să se înfrățească cu tot omul ce se naște**. Pentru noi este cea mai mare binecuvântare, pentru El este cea mai mare bucurie.

Cuvântul de astăzi despre asta ne vorbește, cum să fim și noi **"fiii celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi."**

Acum ne îndeamnă Hristos să iubim pe vrăjmașii noștri și să facem bine și să dăm cu împrumut, fără să nădăjduim nimic în schimb... În viața de zi cu zi în spatele fiecărei fapte pe care-o facem, stă un gând sau un sentiment. Mulți dintre noi se comportă după cum au fost învățați, puțini sunt cei care se comportă după cum le dictează inima. Există oameni care sunt buni, există și oameni răi...

Cum să fiu bun cu cel ce-mi face rău?... **Ca să fiu bun trebuie mai întâi să fi iertat pe cel ce mi-a făcut rău.** Aici însă, îngăduiți-mi să fac o paranteză: cred și mărturisesc că **totul în lumea aceasta este relativ, chiar și binele, chiar și răul, chiar și dreptatea.** Suntem confuzi. Noi de cele mai multe ori judecăm după mintea și voia noastră, dar cred că mulți dintre noi au conștientizat la un moment dat că răul nu a fost rău, binele nu a fost bine.

Sf. Nectarie al Eghinei spunea într-o predică: **"fiecare zi din viața noastră este ca o mișcare de pensulă cu care artistul încearcă să picteze. Dar nu putem să înțelegem ce vrea artistul să picteze printr-o simplă și unică mișcare, nu putem avea imaginea tabloului cum o are pictorul în mintea sa. La fel și viața, nu o putem înțelege într-o zi, într-o întâmplare, ci trebuie să așteptăm să vedem spre sfârșit ce a vrut Dumnezeu de la noi și pentru noi."**

Cum pot să-mi iubesc vrăjmașii?... Să stăm puțin strâmb și să judecăm drept: **cine este vrăjmașul meu?** Este cel ce m-a înșelat, m-a furat, m-a mințit, m-a jignit, m-a vorbit de rău la alții? Este cel cu care m-am certat pe "dreptate"? Este cel care nu-mi vrea binele?... Toate acestea, și mai mult decât acestea, fiecare din noi le-a întâlnit în viață mai mult decât putea să facă față. Este adevărul lumii în care trăim. **Dar dacă la rău răspund cu rău, oare nu devin și eu părtaș răului?** Dacă la înșelare, la furt, la minciună, la jignire, la ceartă etc. răspund cu aceleași fapte, oare nu devin și eu complice raului?... **"Ochi pentru ochi... și lumea va deveni oarbă"** a spus Ghandi.

Nu, să nu fie nouă aceasta! **Unul singur este vrăjmașul nostru: diavolul. Toți ceilalți sunt victimele lui.** Îmi amintesc de Părintele Porfirie când într-o discuție cu un ucenic, acesta încerca să-l lămurească de comportamentul urât al unor oameni. Și în timp ce creștinul se văita de unul și de altul, Părintele îl privește cu drag și-l întreabă:

"Dacă a-i vedea pe stradă un om plin de răni și sângerând cumplit, dar cu o ultimă suflare și-ar vorbi urât, te-ar jigni sau chiar te-ar ocara, cum ar trebui să te porți? Cu blândețe, sau să te repezi la el să-l termini de tot?"

"Doamne miluiește! Bineînțeles că trebuie să fiu înțelegător. Omul este rănit și-și poate pierde viața, la jignirea mea mă voi gândi?!"

"Vezi, așa trebuie să te porți cu toți cei care de care te plângeai. Pentru că rănilor de care-ți spuneam, erau răni pricinuite de diavolul, dar pe care noi nu le vedem cu ochiul liber. Din pricina acestor răni se comportă așa, iar noi trebuie să-l îngrijim..."

Să faci un bine este mult mai ușor decât să faci un rău. Când faci un rău chinui, și te chinui. Orice faci, ție-ți faci...

Arhim. Siluan Vișan - <http://www.crestinortodox.ro>

N-are rost să ne aflăm vrăjmașul. Uneori, o spuneau înțelepții de demult, alteori chiar Sfinții Părinți (de ex. Martinian de Braccara), **omul are un dușman de temut - pe el însuși. Cu noi ar trebui să fim în vrăjmășie când dăm cinstea de creștin pe necinstea de neînvidiat a păcatului. Cu noi suntem în luptă, cu limitele scăzute ale iubirii.**

Să luăm aminte! De la o vreme, printre slujitorii Bisericii sau printre ceilalți frați în Hristos se tot strecoară lupul în "blană" de miel. Și aud că părintele X spune lui Y că are dușmani, și făcătura și blesteme... Ba chiar aruncă în focul iadului vrăjmășiei pe omul care-l căuta spre aflarea dragostei. Iar ceilalți, zvoniștii lucrători ai vrăjmășiei, drapați în faldurile buneii credințe, rănesc adânc, inventând draci acolo unde nu există și nevăzând dureroasă lucrare a vrăjmășiei, acolo unde este cu adevărat.

Evanghelia aceasta este declarația de dragoste pe care Hristos ne-o face, învățându-ne esența nemuririi.

Părintele Constantin Necula - www.crestinortodox.ro

„Unde domnește adevărata ascultare, nu cea de frica legilor și a pedepsei, ci ascultarea din iubire creștină, acolo este raiul pe pământ, acolo este pace și armonie, acolo viața este fericită, **pentru că acolo este Însuși Dumnezeu, Mântuitorul, Care S-a smerit sub ascultare până la moarte pe cruce. Să ne dea Dumnezeu darul adevăratei ascultări, căci cel ce iubește pe toți și trăiește sub ascultare nu poate ajunge în iad.**”

Arhim. Iachint de la Putna (+23 iunie 1998)

Luni, 6 octombrie – Sf. Apostol Toma – „Ateii și criticii creștinismului se folosesc de episodul Tomei și al celorlalți pentru a pune în fața creștinilor ceea ce ei numesc «criza de credință». Nu vedeți, argumentează ei, până și ucenicii s-au îndoit și n-au crezut. Cu atât mai vârtos vă putem bănuși pe voi toți că nu sunteți de bună credință, că vă prefaceți, și amintesc și paradoxala frază a tatălui copilului demonizat : «Cred Doamne, ajuta necredintei mele» (Marcu 9, 24), expresie și ea – zic aceeași - a unei credințe ambigue.

Li se poate răspunde: **evangelistiți – cinstiți, realiști, nefățarnici – n-au falsificat adevărul**, nu au ținut să-l camufleze: au înregistrat **momentul de îndoială omenească (și explicabilă) și l-au menționat fără șovăială ori grabă. Dar au consemnat și declarația aceluiași Toma: „Domnul meu și Dumnezeul meu!” care pune lămurit capăt crizei.** Criza e acum depășită, vremelnica necredință risipită. Scurta și absoluta exclamare a fostului «necredincios» anihilează tot ce a precedat-o. Așa și noi toți – care credem și-L mărturisim pe Hristos a fi Domn și Dumnezeu – Să-L rugăm să se întoarcă cu îndurare spre noi ... Intru aceasta să ne dovedim creștini, păstrând viu în noi, în tot cursul anului, duhul credinței în Invierea Domnului pentru ca neîncetat, pas cu pas, să ne însoțească, să ne ocrotească, să ne călăuzească și să ne întărească. Dacă, spre a nu fi socotiți lipsiți de modestie și discreție, nu putem rosti zilnic, ca Sf. Serafim de Sarov, «Hristos a inviat!», să repetăm tot atât de stăruitor exclamația aceasta „Domnul meu și Dumnezeul meu!” în sinea noastră, ca pe o variantă a rugăciunii inimii.” (N. Steinhardt, „Dăruind vei dobândi”)

Primul și cel mai mare vrăjmaș al omului nu este diavolul. Nu, ci este omul însuși cu sinea lui vicleană. Și aceasta deoarece nu ascultă de cel care îl poate sfătui, ci face ceea ce îi spune gândul său. Și deși avem atâția Sfinți Părinți cărora le putem urma, citindu-le scrierile, cu toate acestea egoismul nostru ne stăpânește de multe ori. Atunci când omul se biruiește pe sine înaintea lui Dumnezeu, el este cel mai mare mucenic și purtător de biruință. (Ierom. Iosif Aghioritul, Starețul Efreim Katunakiotul)

Marti, 7 octombrie – Sf. M. Mc. Serghe și Vah erau romani și conducători ai armatei împăratului Maximian (286-305).

Descoperiți ca și creștini, au fost batjocoriți fiind îmbrăcați în haine femeiești. Sf. Vah a murit în urma torturilor, iar Sf. Serghe a fost decapitat.

Sunt **ocrotitorii Olteniei. Capetele celor doi sfinți au fost aduse în țara noastră de Domnitorul Neagoe Basarab.** Ele au fost depuse în Măn. Curtea de Argeș, însă, prin hotărârea Sfântului Sinod, ele au fost aduse în **catedrala mitropolitană "Sfântul Dumitru" din Craiova**, pe 25 octombrie 1949, în vremea IPS Firmilian, mitropolitul Olteniei.

„Să nu faci rău” - Gânduri despre pregătirea copiilor pentru spovedanie „Familia Ortodoxă” nr.9/2014

„Să nu vă fie teamă dacă la spovedanie un copil nu spune tot. Dacă spovedania sa e sinceră, dar nu-și amintește tot, nu-i așa de cumplit. Până la urmă, Domnul ne rabdă și pe noi, adulții, chiar dacă nu reușim să ne spovedim de la început toate păcatele... Dar milostiv, **Domnul ne dă puțința să ne luptăm treptat cu păcatele de care ne dăm seama. Nu e obligatoriu ca un adult sau un copil să spovedească ceea ce nu vede în sine și de care nu-și dă seama. Copilul poate birui în sine doar ceea ce**

conștientizează că e păcat, și nu trebuie să faceți această conștientizare în locul lui. Copiii noștri, mai degrabă, ne dau posibilitatea să ne plângem păcatele tinereților noastre. Când vedem în ei ce [păcate] am îngropat în mod convenabil în noi și ne-am șters din amintire, atunci vom înțelege ce ne silește, iarăși și iarăși, să avem în noi duh de pocăință, să plângem înaintea lui Dumnezeu și să-L rugăm să nu se vatăme și sufletele copiilor noștri din pricina celor ce ne-au deformat și întunecat în noi. Poate că așa ne aduce aminte Dumnezeu de păcatele noastre.” (Protoiereul Alexei Uminski)

Anunț: La început de an școlar parohia Mărțișor a ajutat cu rechize 6 familii nevoiașe, în cuantum de 1.275 lei. Să ne ajute Bunul Dumnezeu să putem ajuta și în continuare!

Programul săptămânii 5 octombrie – 12 octombrie 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	5 octombrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Predica de pe munte – Iubirea vrăjmașilor) – Pr. Dragoș
Duminică	5 octombrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragoș
Luni	6 octombrie	17 - 19 - Acatistul Sf. Arhangheli – Pr. Dragoș
Marti	7 octombrie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	8 octombrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei – Pr. Dragoș
Vineri	10 octombrie	9 - 11 - Slujba Sf. Maslu
Vineri	10 octombrie	17 - 19 - Slujba acatistului – Pr. Dragoș
Sâmbătă	11 octombrie	8 - 11 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Dragoș
Sâmbătă	11 octombrie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a 21-a după Rusalii – Pr. Ticu
Duminică	12 octombrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Pilda semănătorului) – Pr. Ticu
Duminică	12 octombrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Ticu